

**Το παραμύθι της
Κοκκινοσκουφίτσας
από
την ανάποδη!**

Δ' 1

Δ. Σχ. Φυλής 2020-21

Το καλό Λυκάκι και
η Γκριζοσκουφίτσα

Αγάθη Μπρίμπου

Το καλό Λυκάκι και
η Γκριζοσκουρίτσα.

Μια φορά και ένα καιρό, τα πολύ παλιά
χρόνια σε ένα μακρινό μέρος, μέσα σε
ένα δάσος ζούσε μια Λυκοσκουρίτσα. Η
οικογένεια είχε ένα ωραίο σπιτάκι μέσα
βαθιά στο δάσος.

Ο μπαμπάς Λύκος ο κύριος θανάσης
κάθε πρωί πήγαινε στην δουλειά του.
Η μαμά η κυρία Άννα έμενε σπίτι και
έκανε όλες τις δουλειές. Μαχίρευε, έπλενε,
καθάριζε το σπιτάκι τους και τον πλούσιο κήπο
τους, είχαν και περιβόλι. Το μικρό λακάκι τους
ο Ντίνος πήγαινε στην Δ' Δημοτικού τα
πρωινά. Το μεσημέρι όλη η οικογένεια
έτρωχε μαζί. Μετά ο κύριος θανάσης
επέστρεφε στην δουλειά του, η κυρία Άννα
συνέχιζε και αυτή τις δουλειές της και το
μικρό λακάκι έκανε τα μαθήματα του. Όταν
ο Ντίνος τελείωνε τα μαθήματα του
πήγαινε στην παιδική χαρά, που ήταν

στο κοντινό χωριό να παίζει με
τους φίλους του.

Στο χωριό αυτό όμως έμενε ένα
κοριτσάκι που φορούσε πάντα γκριζα
ρουχα και έναν γκριζο σκούφο, για
αυτό την έλεγαν Γκριζοσκουρίτσα. Η
Γκριζοσκουρίτσα είχε πολύ κακούς τρόπους,
ο χαρακτήρας της ήταν και αυτός κακός.
Της άρεσε να φωνάζει, να κάνει συνέχεια
παρατηρήσεις στους άλλους και άσχημες
πλάκες που μετά χέδούσε ειρωνικά.

Ο Ντίνος αφού τελείωσε το διάβασμα
ρώτησε τη μαμά του, «Μαμά μπορώ να
πάρω στην παιδική χαρά με τους φίλους
μου.». Εκείνη του απάντησε «και βέβαια
μπορείς αλλά να προσέχεις.». Τότε ο
Ντίνος έτρεξε χαρούμενος να βρει τον
Κώστα και τον Χρήστο για να παίξουν.

Όταν όμως έφτασαν στην παιδική
χαρά τους περίμενε μια έκπληξη. Η πόρτα
ήταν κλειστή και δεν μπορούσαν να την
ανοίξουν. Τότε το λακάκι φώναζε την
Γκριζοσκουρίτσα που ήταν μέσα και
έπαιξε να τους ανοίξει. Αυτή όμως με

τους κακούς της τρόπους του απάντησε πως μόνο αυτή θα παίξει και κανείς άλλος. Το λυκάκι στεναχωρήθηκε πολύ αλλά ο γείτος του ο Κώστας του είπε «Δεν περάσει πάμε να παίξουμε μπάλα στην μεγάλη αλάνα.» και έφυγαν για την μεγάλη αλάνα.

Στην αλάνα τα λυκάκια ^{επαίξαν} πολλή ώρα, ήρθαν και παιδιά που τους είδαν να παίζουν τόσο ωραία και πήλεψαν. Παίτανε όλοι μαζί χαρούμενοι και ευτυχισμένοι μέχρι που είχε αρχίσει να σκοτεινιάζει. Τότε όλοι αποχαιρέτησαν και πήραν τον δρόμο για τα σπίτια τους.

Εκεί που το μικρό λυκάκι είχε γράσει κοντά στην παιδική χαρά άκουσε να φωνάζει κάποιος βοήθεια βοήθεια !!!!!

Το λυκάκι έτρεξε άμέσως να δει τι συμβαίνει. Τι να δει η Γκριζοκουφίτσα ήταν πτωμένη κάτω, η κούνια είχε σπάσει η Γκριζοκουφίτσα είχε πύσει και είχε σπάσει το πόδι της. Δεν μπορούσε να κουνηθεί και πονούσε πάρα πολύ. Το λυκάκι

της φώναξε να μην φοβάται και πως αυτό θα φέρει βοήθεια. Έτσι το λυκάκι έτρεξε στο σπίτι της Γκριζοκουφίτσας και φώναξε τους γονείς της.

Αυτό που έπαθε η Γκριζοκουφίτσα της έγινε κάθικα και από τότε άλλαξε συμπεριφορά και ρούχα. Άρχισε να παίζει με όλοι, να ακούει τους γονείς της ^{και} τη δασκάλα της. Δεν φώναζε σε κανέναν ούτε έκανε φάρου, έκανε πολλούς φίλους που αγαπούσε πολύ και αυτοί την αγαπούσαν. Τα ρούχα που φορούσε είχαν χρώματα πολλά χρώματα σαν τα όνειρα των παιδιών.

Αγάθη Μπρέμπου

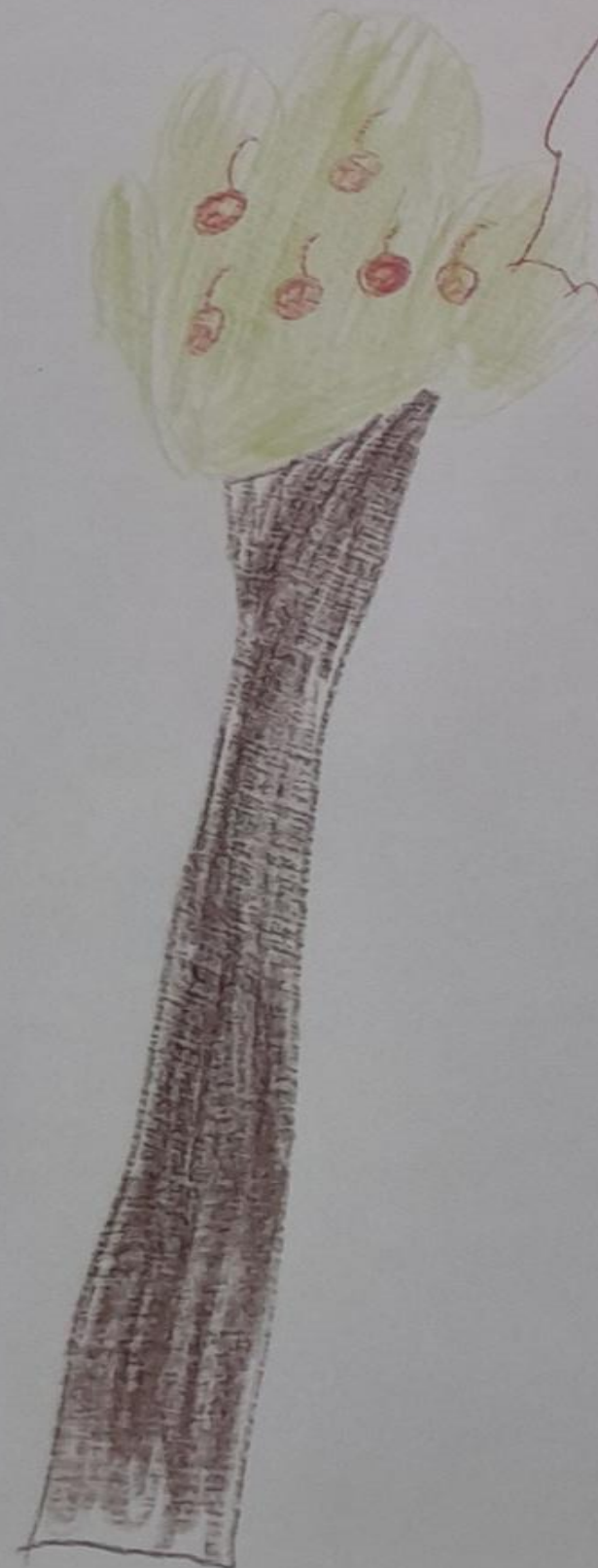
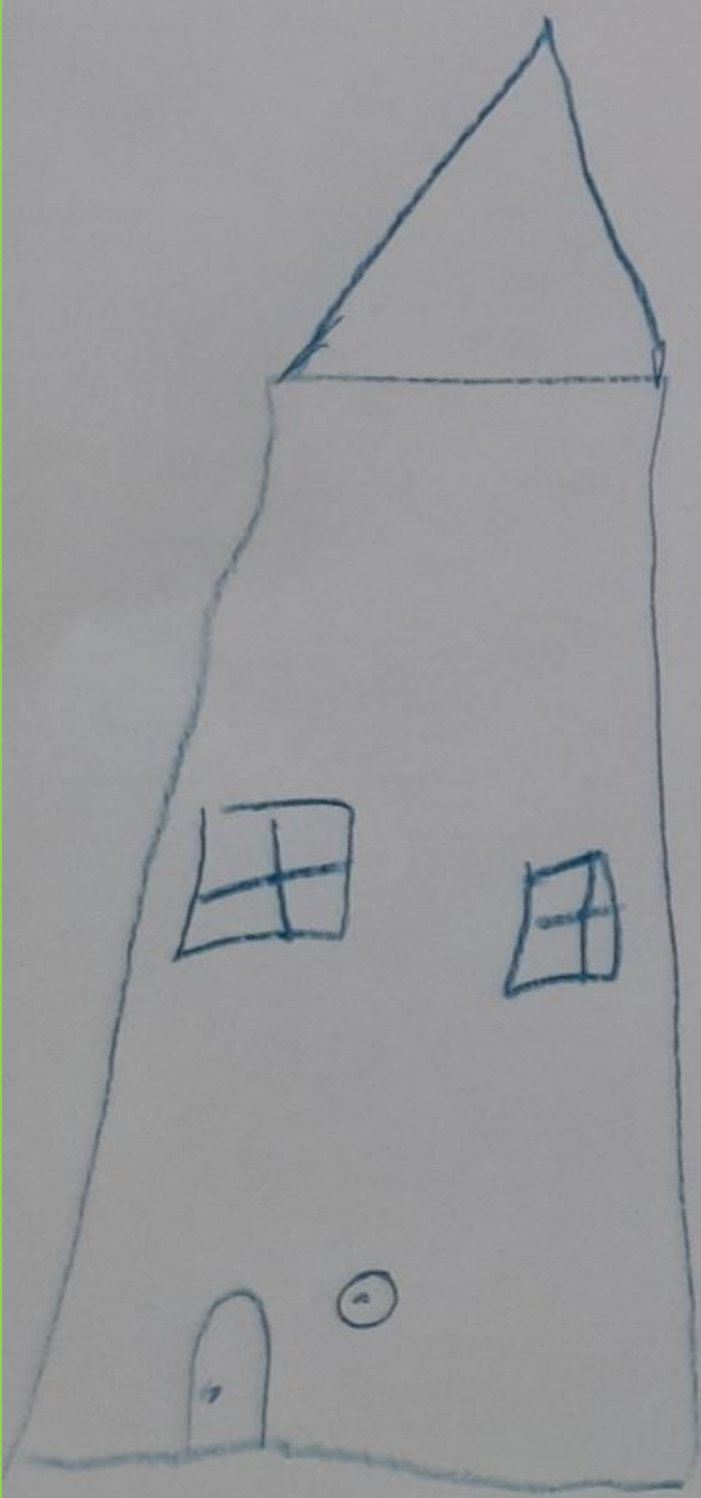
ΕΝΑ ΖΩΗΡΟ
ΚΟΡΙΤΣΙ

ΑΦΡΟΔΙΤΗ

ΟΧΙ! ΔΕΝ
ΘΑ ΒΓΟΥΜΕ
ΓΙΑ ΝΑ ΜΕ
ΠΕΡΑΞΕΙΣ!!

Ένα ζωηρό
κορίτσι

ΔΕΝ ΘΑ
ΣΑΣ ΠΕΡ-
ΡΑΞΩ ΠΟΛΥ
ΑΓΑΠΗΜΕ-
ΝΑ ΜΟΥ
ΖΩΙΚΙΑ!

ΕΝΑ ΖΩΗΡΟ ΚΟΡΙΤΣΙ

Μια φορά και έναν καιρό, σ' ένα χωριό ζούσε με την οικογένειά της ένα ζωηρό κορίτσι που το έλεγαν Κομμινοσουφίτσα.

Όλοι έτρεφαν από την Κομμινοσουφίτσα οι γονείς της, οι φίλοι της, οι γείτονές της, η γιαγιά της ακόμα και τα ζώα στο δάσος γιατί κάθε φορά που συνδεδεμένα θα έβρισκε να κάνει.

Μια μέρα η γιαγιά της της έδωσε ένα μαλαθάνο γεμάτο φρούτα να τα πάρει στη γιαγιά της που ήταν άρρωστη. Η Κομμινοσουφίτσα για να έφτασε πιο γρήγορα στο σπίτι της γιαγιάς περνούσε από το δάσος. Όλα τα ζώα της έδωσαν

Λεπτοδίτη

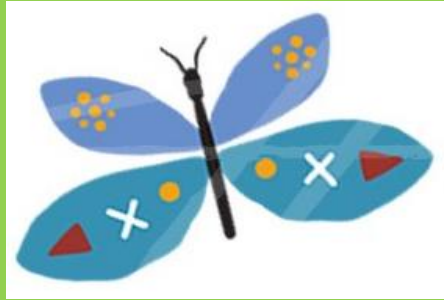
έβλεπαν έτρεχαν να κρυφτούν στη φωλιά τους από το φόβο τους.

- Κομμινοσουφίτσα: Εδώ έξω ασφαλήμένα ζώα δεν θα σας πειράξω ποτέ.
- Ζώα: Οχι! Έλεξαν τα ζώα να μαντέψουν να συνεχίσεις τον δρόμο σου.

Κάποια στιγμή φάνηκε και το σπίτι της γιαγιάς καθώς πλησίαζε είδε τον λύκο να κρυφτεί στην πόρτα και του είπε: Τι κάνεις εδώ κύριε λύκε; Ο λύκος κατατρομαγμένος που είδε την Κομμινοσουφίτσα γρήγορα έχασε τα λόγια του.

- Λύκος: Σε παρακαλώ Κομμινοσουφίτσα μην με πειράξεις, μουράσχημα να περπατώ στο δάσος και ήρθα εδώ στη γιαγιά να ξεκουραστώ και να πιω νερό. Το άκουσε φώναξε πολύ δυνατά στον λύκο να φύγει γρήγορα. Α φωνιά εμφανίστηκε η γιαγιά και της είπε να μην φωνάζει.

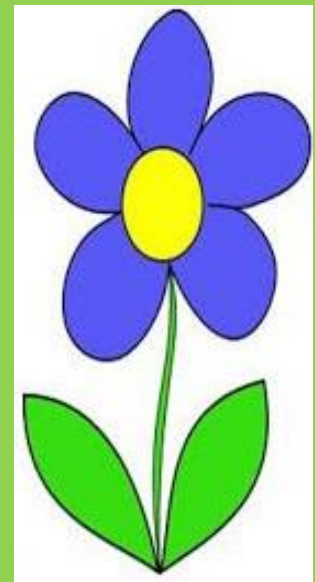

Αρροδιση

- Γιατί: Σταμάτα να φωνάζεις Κοινωνο-
σουφισσα ΔΕΝ Έυανε υαει ο
δύως!

Μόλις η Κοινωνοσουφισσα αρι-
σει να πλησιάζει την γιαγιά για να
της δώσει το υαθίθι με τα φρο-
τα ο δύως βρήκε την ευκαιρία,
σημύθηκε και έπρεξε προς το
δύισο για να χλευώσει από το
άταυτο υοριτσι.

ΤΕΛΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ:

Ο ΚΑΛΟΣ ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ Η ΑΤΑΚΤΗ ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑ

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΒΑΤΣΟΛΑΚΗΣ

Ο καλός λύκος και η άτακτη Κοκκινοσκουφίτσα

Μια φορά κι έναν καιρό η λαλιά της Κοκκινοσκουφίτσας της έδωσα ένα φαγητό για να το πεί στη γιαγιά της. Όταν η Κοκκινοσκουφίτσα του ήταν σιωπηλή κορίτσο.

Καθώς πήγαινε στο δάσος είδε τον καλό λύκο να παίζει με τα λυκάκια του χαρούμενα. Τότε η Κοκκινοσκουφίτσα ζήτησε πολύ και για να χαλάσει το παιχνίδι που έπαιζαν είπε σε ένα λυκάκι:

- Θέλω μια καραφέλα;

Το λυκάκι της απάντησε:

- Ναι θέλω.

Τότε πήγε να πάρει την καραφέλα αλλά η Κοκκινοσκουφίτσα το άρπαξε, το έβαλε μέσα στο καλάθι της και πήγαν στη γιαγιά. Μόλις έφτασαν, η γιαγιά ρώτησε την Κοκκινοσκουφίτσα:

- Κοκκινοσκουφίτσα! Μου έφερες φαγητό;

- Ναι γιαγιά σου έφερα και μάλιστα είναι πολύ το φαγητό.

Η Κοκκινοσκουφίτσα το έβαλε μέσα στο φουέλο.

Ο λύκος συνειδητοποίησε ότι ένα από τα λυκάκια του έλειπε. Τότε στον δρόμο του βρήκε τον κυνηγό και τα ραβμένους του είπε:

- Κύριε κυνηγέ, η Κοκκινοσκουφίτσα μου πήρε ένα από τα λυκάκια μου!

Ο κυνηγός τον ρώτησε:

Πού το ξέρετε ότι η Κοκκινοσκουφίτσα πήρε το λυκάκι σας;

Ο λύκος του απάντησε:

- Το ξέρω, γιατί είναι το μόνο παιδί που κάνει άτακτα πράγματα και λείει ψέματα. Λοιπόν, μπορείτε να με βοηθήσετε;

Ο κυνηγός του είπε:

- Βεβαίως μπορώ να σας βοηθήσω. Πάμε στο σπίτι της γιαγιάς της.

Μόλις έφτασαν εκεί χτύπησαν την πόρτα και η γιαγιά ρώτησε την Κοκκινοσκουφίτσα:

- Ποιος είναι;

Η Κοκκινοσκουφίτσα της λέει:

- Εμένα ρωτάς; Πού να ξέρω;

Τότε ο κυνηγός απαγγέλει έξω από την πόρτα:

- Είμαι ο κυνηγός μαζί με τον καλό λύκο. Η γιαγιά σας έχει πάρει ένα λυκάκι από τον καλό λύκο και

πρέπει να το δώσω πίσω. Η γριά σηκώθηκε
πό το κρεβάτι για να πάει να αγοράσει. Η
Κοκκινόσκουφιτσα της είπε:

- Μην πας! Κάτιο λάθος θα έκαναν.
Ο κυνιός με το λύκο συνέχισαν να χεμπάν
και αναγκάστηκαν να σπάσουν την πόρτα.
Ο κυνιός είπε στην Κοκκινόσκουφιτσα:
- Δώσε μου πίσω τώρα το λεκάκι.
Μετά η γριά πετάχτηκε και είπε:
- Έτσι έγινε Κοκκινόσκουφιτσα, Δώσε πίσω τώρα
το μικρό λεκάκι. Δεν είσαι σωστό κορίτσι.
Τελικά η Κοκκινόσκουφιτσα επέστρεψε το μικρό
λεκάκι στο λύκο και τότε φώναξε η γριά:
- Ζήτα συγγνώμη από εμένα, τον κύριο κυνιό
και από τον καλό λύκο!
- Σας ζητώ συγγνώμη!
Έφυγαν και ο καλός λύκος είπε στον κύριο
κυνιό:
- Σας ευχαριστώ πάρα πολύ!
Ο κυνιός απάντησε:
- Τίποτα! Απλώς τη δουλειά μου έκανα.
Τότε ο καλός λύκος συνέχισε το παιχνίδι δια-
σκεδάζοντας με τα λεκάκια σου.

Από την άλλη η γριά, επειδή ήταν στενα-
χωρημένη με τη συμπεριφορά της εγγονής της,
έδωσε σκληρή συμβουριά στην Κοκκινόσκουφιτσα,
ότι για μία εβδομάδα δε θα βγει από το σπίτι, δε
θα πίνει γάλα και δε θα παίζει με τις φίλες της.
Η Κοκκινόσκουφιτσα υποσχέθηκε ότι δε θα κάνει
ποτέ ξανά κάτι κακό κι έζησαν αυτοί καλά κτε-
μείς καλύτερα.

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΒΑΤΣΟΛΑΚΗΣ

Το κακό κορίτσι

Μαρίλια

Tickets: Το κακό κερσίδι

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένα μικρό δούλερ που το έλεγαν Πενταδάς, γιατί σπούδαζε γεωγραφία η κουλτούρα του από την παιδεία.

Ζούσε με την μαμά του και την κυρία Μαρία σε ένα σπίτι στην Αθήνα και χυριό. Τότε είχε ο Πενταδάς:

- Μαμά δεν μπορεί να φανει λευκέρια να χυριό φανει, πηγαίνε να φανει παρτίς.
  - Δεν μπορεί παρτίς φανει. Πηγαίε το κερσίδι μου.
  - Έλα βρε μαμά σε παρακαλώ!
  - Άμα θες μαρτίς να παρτίς εσύ με πορτί προσοχή!
  - Πορτί ευχαριστός. Πάω...
  - Να έχεις τα μαρτίς σου ανοιχτά και να προσέχεις πορτί.
  - Έλα βρε! Γεια!
- Ξεκίνησε δούλερ να παρτί να παρτί φανει Μαρία από την πόρτα έφτασε στην φανει να. Περιέφερε στην αγορά, κούρα ασηφί.

SHOT ON REDMI 7

ήρθε και η φίλη του, ήρθε να φανει και ένα κερσίδι του, πήρε το φανει και άρχισε να φανει. Το δούλερ άφως του κούρασε, πάσισε μια παρτί και χυριόσε. Το κερσίδι άφως να παρτί.

Αυτός της είπε:

- Το παρτί δεν είναι ασηφί.
- Είναι ασηφί μαμά.
- Αν τα μαρτίς εσύ αυτό θα σου άφως.
- Όχι αλλά δεν το έπαθα εγώ.

Συνέφερε δούλερ να φανει ο Πενταδάς. Να φανει πίσω της και εσύ σου εσύ.

- Παρακαλώ μαμά δε θα με παρτίς πορτί. Μα μαμά ασηφί πορτίς εσύ.
- Όχι, αλλά δεν έχω αλλά παρτίς εσύ μου.

Έτσι συνέχισε να φανει μέχρι το σπίτι της. Όταν έφτασε σπίτι της έδειξε στην παρτί χυριό να παρτί ο Πενταδάς. Μετά ο Πενταδάς φανει:

- σε παρακαλώ, δώσε μου το φανει.

Τότε το άφως η μαμά της κοκκίνο-σκαρτίνας και είπε στην κοκκίνο-σκαρτίνας να το δώσε το φανει και παρτί ευχαριστά.

Μαρία Βενταίρη!

Η περιπέτεια του Γλυκούλη και της παρέας του

Γιάννης

Η Περιπέτεια του Γλυκούλη και της Πρασίνουφυτας

Μια φορά κι έναν καιρό υπήρχε μια κοπέλα που την έλεγαν Πρασίνουφυτα. Αυτή η κοπέλα ήταν πολύ κακή. Της άρεσε να παίρνει μικρά και αθώα ζώακια και να τους κάνει μάγια.

Στη Ζωούπολη υπήρχε μια οικογένεια λύκων. Σε αυτή την οικογένεια οι λύκοι ήταν πολύ παιχνιδιάρικοι. Το μικρό λυκάκι απ' την οικογένεια, που το έλεγαν Γλυκούλη είχε μία αποστολή: να πάει στον παππού του φαγητό, γιατί ήταν αρρωστός, αλλά για να πως εκεί έπρεπε να περάσει μέσα από ένα δάσος που ζούσε η Πρασίνουφυτα. Η μαμά του δεν μπορούσε να πάει, γιατί είχε πολύ δουλειά εκεί που ζούσε. Έφτιαξε φαγητό για τον παππού, το έδωσε στον Γλυκούλη και του είπε: «Πράσινουφυτα στο δάσος, γιατί υπάρχει η Πρασίνουφυτα και είναι πολύ κακή κοπέλα. Μην της μιλήσεις! Εντάξει?»;

Εκείνος της απάντησε: «Εντάξει μαμά, δεν θα της μιλήσω στο υποχαι?»;

Ο Γλυκούλης άρχισε να περπατάει προς το δάσος. Στην άκρη συνάντησε πολλές παχιές που είχε βάλει η Πρασίνουφυτα για ζώα, αλλά ο Γλυκούλης δεν πάτησε καμία απ' αυτές. Επίσης συνάντησε την παιδική φίλη του την αρκούδα την Μπίτυ. Η Μπίτυ είπε: «Γλυκούλη, πρόσεξε! Λίγο πιο κάτω μένει η Πρασίνουφυτα. Αν σου πει να πας στο σπίτι της θα είναι παχιά?»;

Ο Γλυκούλης είπε: «Εσύ που το ξέρεις Μπίτυ?»;
Απάντησε: «Ενας φίλος μου ο Μάξ έχει πατίνα μια από της λαγούς της Πρασίνουφυτας και αυτή τον πάει στο σπίτι της?»;

Ο Γλυκούλης είπε: «Μισό λεπτό Μπίτυ, ο παππούς μου με χρειάζεται. Θας να γράψω μια μέρα σπίτι μου να μου τη πεις όλα αυτά?»;
Απάντησε: «Εντάξει θα τη πούμε άλλη φορά?»;

Ο Γλυκούλης συνάντησε λίγο πιο κάτω την Πρασίνουφυτα.
Πρασίνουφυτα: «Γιὰ σου λυκάκι πως σε λένε?»;

Γλυκούλης & Μι λινε Γλυκούλη??
Πρα σινουσκουφίτσα & Που πας Γλυκούλη??
Γλυκούλης & Πάω στον παππον μου που
είναι άρρωστος??

Πρα σινουσκουφίτσα & Πας να έρθεις στο
σπίτι μου να παίξουμε ένα παιχνίδι??
Εκείνος το σκυφτηκε για λίγο και απαν-
τησε & εντάξει θα έρθω για λίγο όμως??

Στον ήταν δύσκολο να αντισταθεί σε μια
τέτοια πρόταση. Πήγαν στο σπίτι της
Πρασινουσκουφίτσας και όταν ο Γλυκού-
λης είδε από μέσα το σπίτι κατάλα-
βε ότι αυτή ήταν η Πρα σινουσκου-
φίτσα. Ο Γλυκούλης φώναξε δυνατά
και βοήθεια ώσπου να πουλάκι το
άκουσε, το είπε σε έναν λαγό, που
ο λαγός το είπε σε μια αλεπού, που
η αλεπού το ^{είπε} σε έναν λύκο και ο λύκος
το είπε στην Μπέτυ.

Μετά ήρθαν όλοι αυτοί και πήγαν
να δώσουν τον Γλυκούλη απ' την
Πρα σινουσκουφίτσα! Έσπασαν την
πόρτα, μπήκαν στο σπίτι της Πρασσι-
νουσκουφίτσας, πήραν το Γλυκούλη,

ελευθέρωσαν όλα τα άλλα ζώα και
ερήσασαν πιασαν την Πρα σινουσκου-
φίτσα. Την έβαλαν σε ένα κλουβί και ο
καθίνας πήρε από ήσλη ο Γλυκούλης
το φαγητό στον παππον του και τα
ζώα που ελευθέρωσαν στις οικογέ-
νειές τους.

Μετά από 2 χρόνια στη θηκή
άφραμα στη ζωούπολη με τον Γλυκού-
λη και την παρτα του

και ζήσανε αυτή καλή και ειρηνί-
καλύτερα, που δεν υπάρχει η Πρα σινου-
σκουφίτσα.

Γιάννης

Η ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΣΣΑ ΚΑΙ Ο ΠΛΗΘΩΜΕΝΟΣ ΛΥΚΟΣ
Πέτρος Μυτακίδης

Η Κοκκινόσκουφιζα και ο Λύκος

Μια φορά και έναν καιρό, δε για μεγάλη πόλη ζούσε η Κοκκινόσκουφιζα, ένα κορτσάκι που φορούσε συνήθως κόκκινο σκουφάκι, μαζί με τους γονείς της.

Οι γονείς της έπρεπε να φύγουν για ένα επαγγελματικό ταξίδι και η Κοκκινόσκουφιζα πήγε να γείρει για λίγες μέρες στο ορεινό χωριό που ζούσαν η γιαγιά και ο μαπούς της.

Η γιαγιά και ο παπούς είχαν υπό φάρμα με πολλά ζώα αρνάκια, κατσικιά και ένα γαϊδουράκι. Η Κοκκινόσκουφιζα αγαπούσε πολύ αυτά τα ζώα, γιατί αγαπάς τους λύκους, γιατί ο παπούς της είχε πει ότι κάποια ένας λύκος του έφαγε τα πρόβατα.

Μία μέρα που ο μαπούς κοιμόταν η Κοκκινόσκουφιζα πήρε κρυφά την κεραμίδα

του και πήγε να βρει τον λύκο. Περπάτησε αρκετά ώρες και είδε έναν λύκο να πιει νερό σε μία πηγή, γιγιά στο βουνό. Μόλις την είδε ο λύκος, τρέμασε και έβγαλε ακίνετος. - Παιδιά είσαι εδώ και γιατί κρατάς όπλα;

- Είμαι η Κοκκινόσκουφιζα και ήρθα να σε σκοτώσω για να μην κλέβεις καβό στα ζώα μας.

- Εγώ είμαι καλός και δεν πειράζω τα ζώα που έλασε στην φάρμα. Εγώ

- βρίσκω την τροφή μου εδώ στο βουνό.

- Δεν πιστεύω ότι γου λές' όλοι οι λύκοι είναι κακοί... είπτε η Κοκκινόσκουφιζα και τον πυροβόλησε στο μάτι.

Ο λύκος έπεσε κάτω και άρχισε να κλαίει. Η Κοκκινόσκουφιζα δεν ήξερε τι να κάνει, άρχισε να τον λυπάται.

Σε λίγο έφασαν ο μαπούς

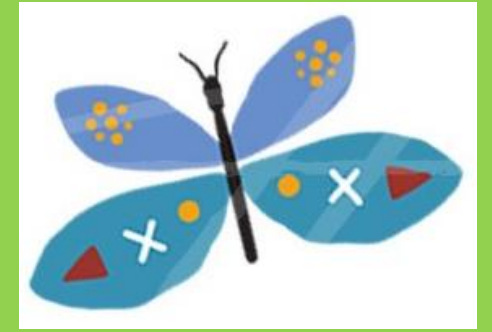

με τη γριά που άκουσαν τον Πυρο-
Βολισμό και τράβηξαν. Η Κοκκινόσκουφι-
σα γάις σου είδε άρχισε να κλαί-
ει και να ζητάει από τη γριά
της να περιποιηθούν τον Πληγμένο
Λύκο.

Ο παππούς γερόντο σου
κάνει σου, σου περιποιηθούν την
πληγή και σε λίγες μέρες έγινε
καλά. Η Κοκκινόσκουφισα όλες αυτές
τις μέρες που ο λύκος έγινε
στο κτήμα σου πήγαινε πα-
ρτίο και άκουγε τις ιστορίες μου
της έλεγε για τα δώρα που σου
έδωκε και για την οικογένειά
σου.

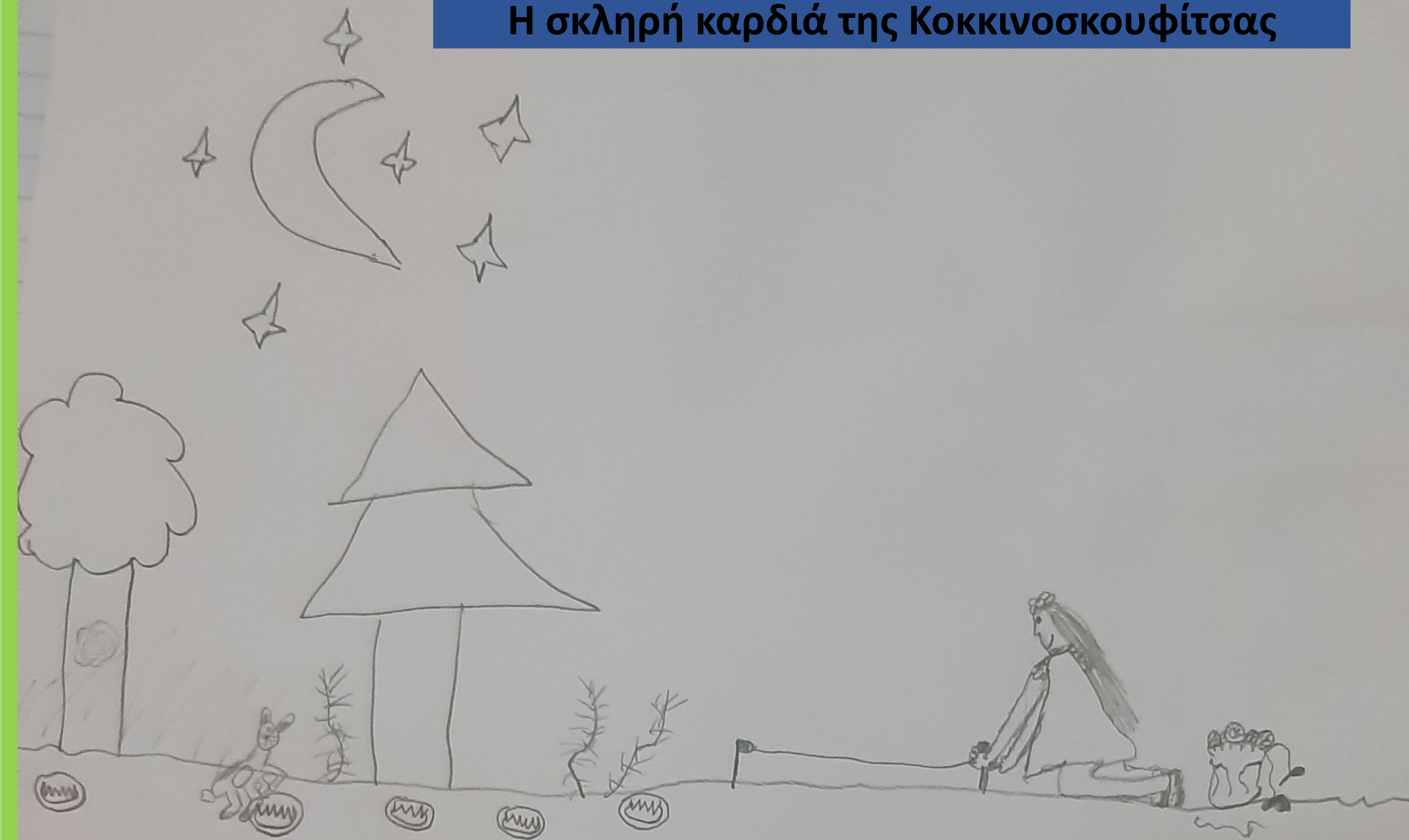
Η Κοκκινόσκουφισα και ο λύκος
έγιναν δύο πολύ καλοί φίλοι.

Πέτρος

Η σκληρή καρδιά της Κοκκινοσκουφίτσας

Μαρία

Η σκληρή καρδιά της Κοκκινοσκουφίτσας

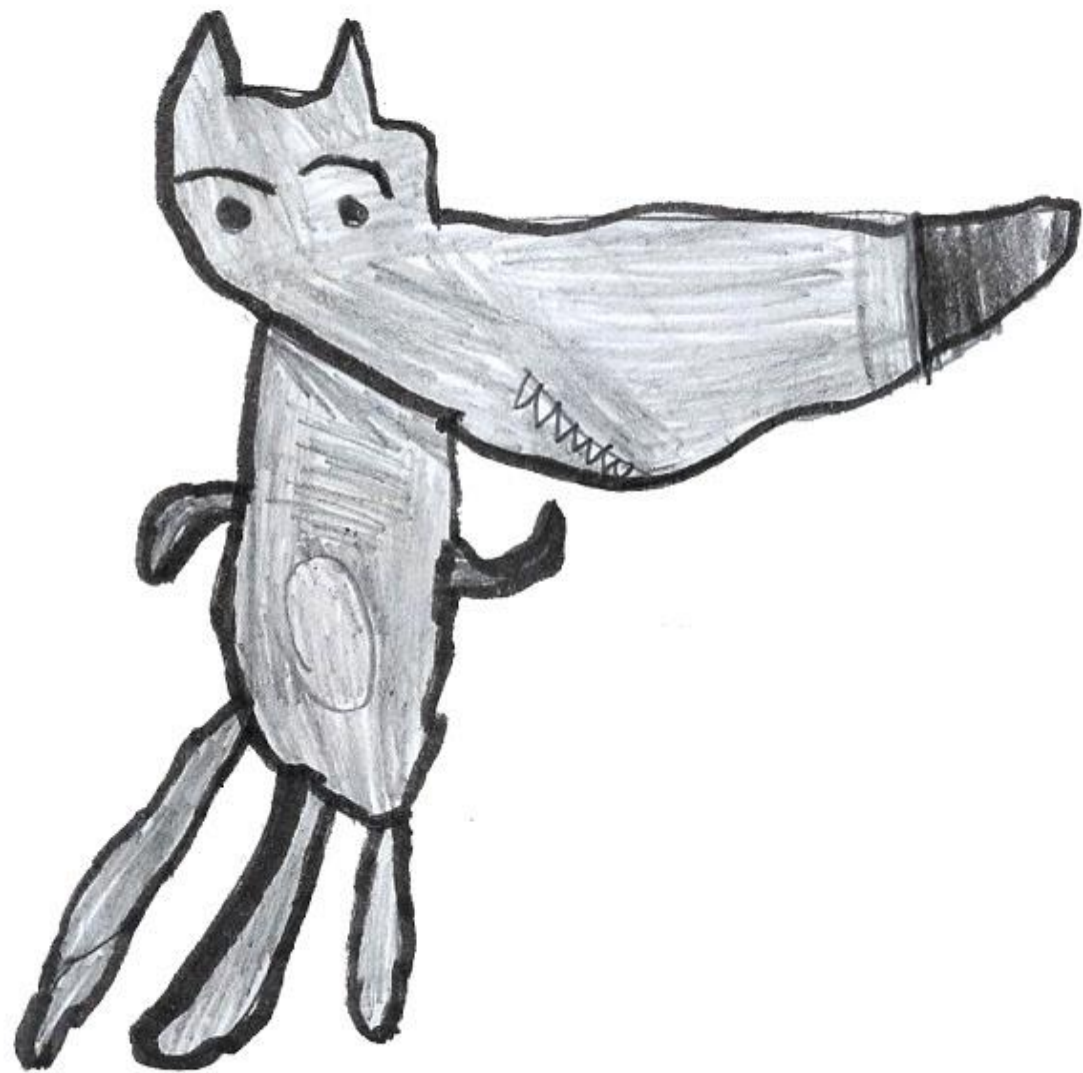
Πριν από πολλά χρόνια στο ζάσος της Κοκκινοχώρας ζούσε μια άκαρδη, σκληρή και κακόμαθημένη κοπέλα. Ζούσε σε ένα τρομαχτικό και σκοτεινό κούτρο που ήταν γεμάτο τεράστιες αγκυθίες. Όλον την μισούσαν στην Κοκκινοχώρα, γιατί βασάνιζε τα ζώα. Το πρωί ετοίμαζε παχιίδες και το βράδυ έκρυβε τις παχιίδες κάτω από το χορτάρι ώστε να μην τις βλέπουν τα ζώα. Πάρα πολλά ζώα είχαν σκοταθεί με αποτέλεσμα να εξαφανιστούν πολλά ζώα του ζάσους. Στο διπλανό χωριό ζούσε ένας καλός και σορός λύκος όπου κατόλαβε τι συμβαίνει παρακολουθώντας ένα βράδυ την Κοκκίνοσκουφίτσα. Ο λύκος έτρεξε δρήγορα να ζητήσει την βοήθεια του κωηκού όπου αποφασίσανε να τρομάξουν την Κοκκίνοσκουφίτσα με το όπλο του. Έτσι και έγινε αναγκά ζοντάς την να σταματήσει. Τέλος τα ζωάκια βρήκαν την ηρεμία τους και ευχαρίστησαν τον λύκο.

Μαρία

Η Κακοσκουφίτσα και ο Άκης

Βαγγέλης

Η Κακοσκουφίτσα και ο Άκης

Μια φορά κι έναν καιρό, σε ένα χωριό, ζούσε ο Άκης το λυκάκι, μαζί με τη νανά του. Στο ίδιο χωριό ζούσε και η Κακοσκουφίτσα, που η ήτανε για κακιά στρίγκλα και είχε βάλει σκοπό της ζωής της να φάει τον Άκη!

Μία φορά ο Άκης το λυκάκι έπαιζε μπάλα σε μια αυλή με τους φίλους του. Ο Άκης που ήταν άσπρος στο παδόσφαιρο, στη προσπάθειά του να βάλει ένα γκολ, κλάτρεψε τη μπάλα τόσο μακριά που προσγειώθηκε μπροστά στο σπίτι της Κακοσκουφίτσας.

Ο Άκης πήγε να βρει την μπάλα του και είδε στην αυλή της την Κακοσκουφίτσα. Μόλις τον είδε η Κακοσκουφίτσα μόνο του σκέφτηκε ότι ήταν καλή ευκαιρία να τον φάει και του είπε:

- Γεια σου Άκη για μπάλα κλάτρεσε;
- Ναι, πού το ξέρεις;
- Το φαίνεται, γιατί είδα να πάρει μία μπάλα από το σπίτι.

Έτσι ο Άκης, πήγε πίσω από το σπίτι για να βρει την μπάλα. Όπως έμαχνε, πήγε από πίσω του η Κακοσκουφίτσα τον άρπάζει και τον κατόπιε!

Η Κακοσκουφίτσα καταπίνοντας τον Άκη έτσι λήθαργα, άρχισε να κινεία φοβερή κοιλιά. Έτσι ήθελε να πάρει μία σόδα από τον Σάκη τον περπιτέρ.

Όταν έφτασε στο περπιτέρ του είπε:
- Σάκη μου δίνεις μία σόδα γιατί έχω κοιλιά;

- Γιατί έχεις κοιλιά Κακοσκουφίτσα;

- Γιατί έφαγα τον Άκη τον τριχοί...
ΪΪΪΪΪ ήθελα να πν κάτι τριχοτόυτον μου ξέρεις!

Ο Σάκης το άκουσε και σκέφτηκε να βάλει υπνωτικό στη σόδα της Κακοσκουφίτσας, ώστε όση την πάρει ο, ύπνος να χάσει τον Άκη από την κοιλιά της. Ένα στιγμή πριν το σπύρι της Κακοσκουφίτσας την ήπιασε το υπνωτικό και ο Σάκης έβγαλε τον Άκη από την κοιλιά της Κακοσκουφί-

γας. Όταν ξύπνισε η Κακοσκούφι-
τσα αποφάσισε να γίνει νεράι!!!!
και ζήτησε αυτοί καλά και εμείς
καλύτερα

Βαγγέλη
Το παιδί της

Η ΜΑΥΡΟΦΙΤΣΑ

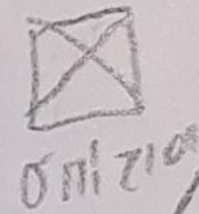
Αρνιξ-Λύκος

σπίτι Άρνι

Λυκοχώρα

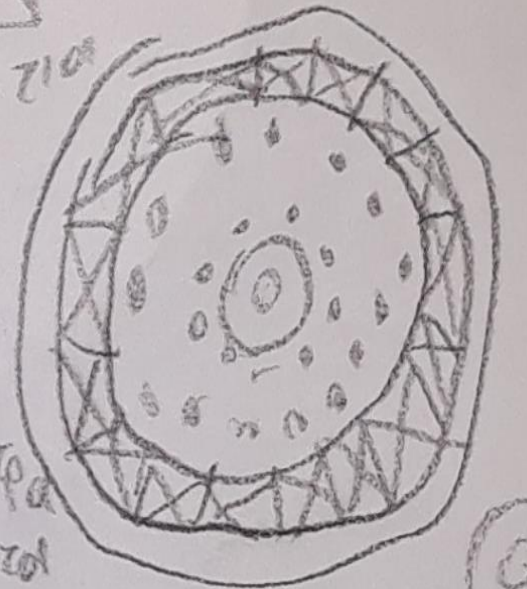
καλή

κακή

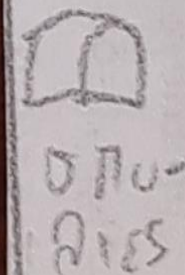
σπίτια

δεντρα
φυτα

σιντριβανι

Κοκκινοςκουφοχωρα

σπι-
τιες

ανθρωποι
(οικογενεια)

δεντρα
φυτα

Η Μαυροσκουφίτσα

Όλγα

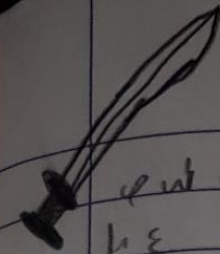
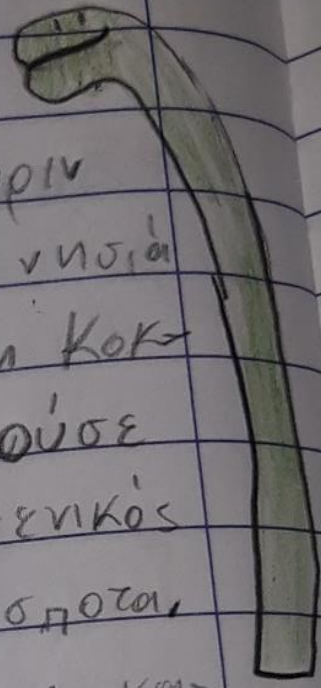
Παρασκευή 9 Απριλίου 2021

Η Μαυροσκουφίτσα

Μια φορά κι έναν καιρό πριν
θγουν οι δεινόσαυροι ήταν δύο νησιά
στα σύννεφα: Η Λυκοχώρα και η Κοκ-
κινοσκουφοχώρα. Στη Λυκοχώρα ζούσε
έναν γλυκύτατο, καλόκαρδο, ευγενικό
θύκος που αγαπούσε πολύ τα αδέρφια.
Στην Κοκκινοσκουφοχώρα ζούσε ένα και-
κοφαθνήνο ανάγχο κορίτσι που τους ενοχλού-
σε όλους.

Μια μέρα στη Κοκκινοσκουφοχώρα
με όλους τους καιρούς του χρόνου οι
κατοικοί της έδιναν τη Μαυροσκου-
φίτσα. Για να δέφε τα πράγματα όπως
έγιναν, την έσπρωξαν με δύναμη και
μηνία μέσα στη Λυκοχώρα.

Εκεί την μάζεψε ο Άρης ο πιο
καλός θύκος του κόσμου. Τη ρώτησε
αν είναι καλό και την οδήγησε σε
ένα όμορφο δωματάκι με μεταξωτά
σεντόνια και ένα καλό θι φρούτα,
«Τι καλός!» σκέφτηκε από μέσα της η
Μαυροσκουφίτσα, αρπάξε ένα μύλο και
έπεσε για ύπνο. Μόλις ξύπνησε, ο Άρης

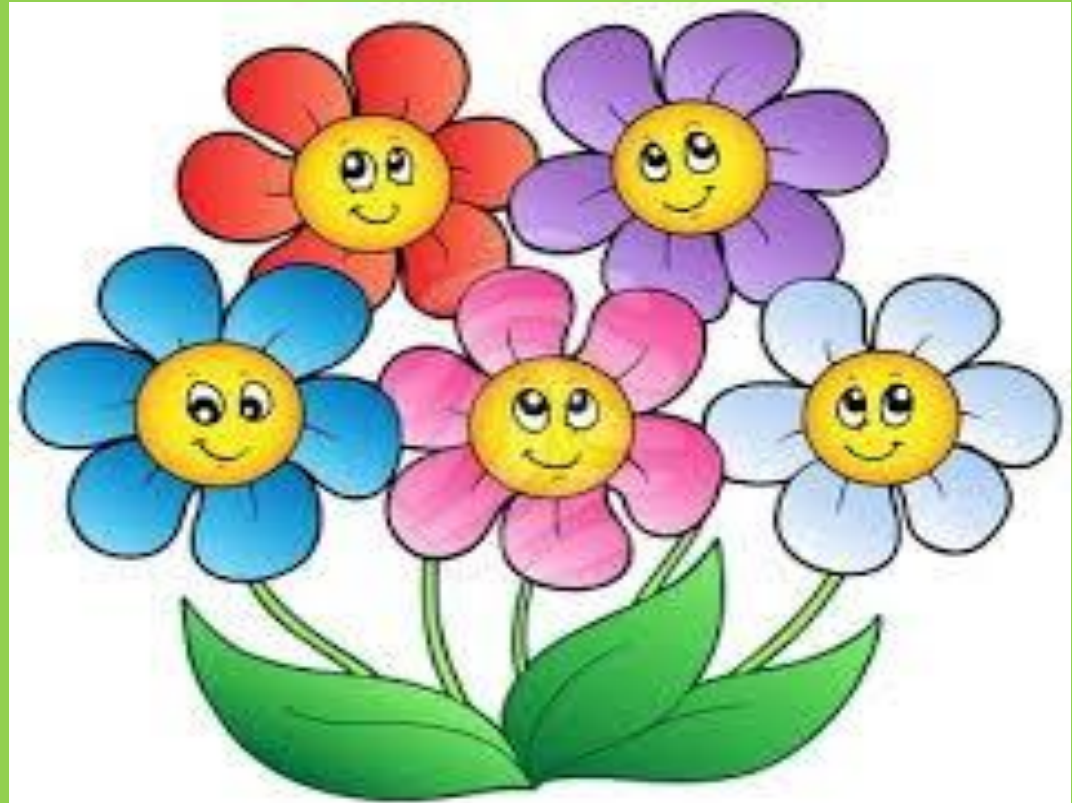

φώναξε την υπηρέτρια να τη ντύσει
με ένα καλό φόρεμα και την οδή-
γησε στον δρόμο για το σχολείο.

Όσο περνούσαν τα χρόνια, η Μαυ-
ροσκουφίτσα, ενίωθε ότι την αγαπούν
στην Λυκοχώρα και άρχισε να γίνε-
ται ευγενική και καλόκαρδη όπως
ο Άρης. Τους βοηθούσε όλους, έκανε
να καλές πράξεις και κάθε μέρα
μαζί με τον Άρη γάιζαν και φρόντι-
ζαν αδέρφια θυκίκια, σαν να εί-
χε συμβεί μια μεγάλη αλλαγή μέσα
της. Ήταν η αγάπη που της είχε δει-
ψει στην παιδεία την χώρα και τώ-
ρη έπαιρνε από αυτή μπόλικο
στη νέα χώρα. Καμταί φορά γίνονται...
θαύματα!

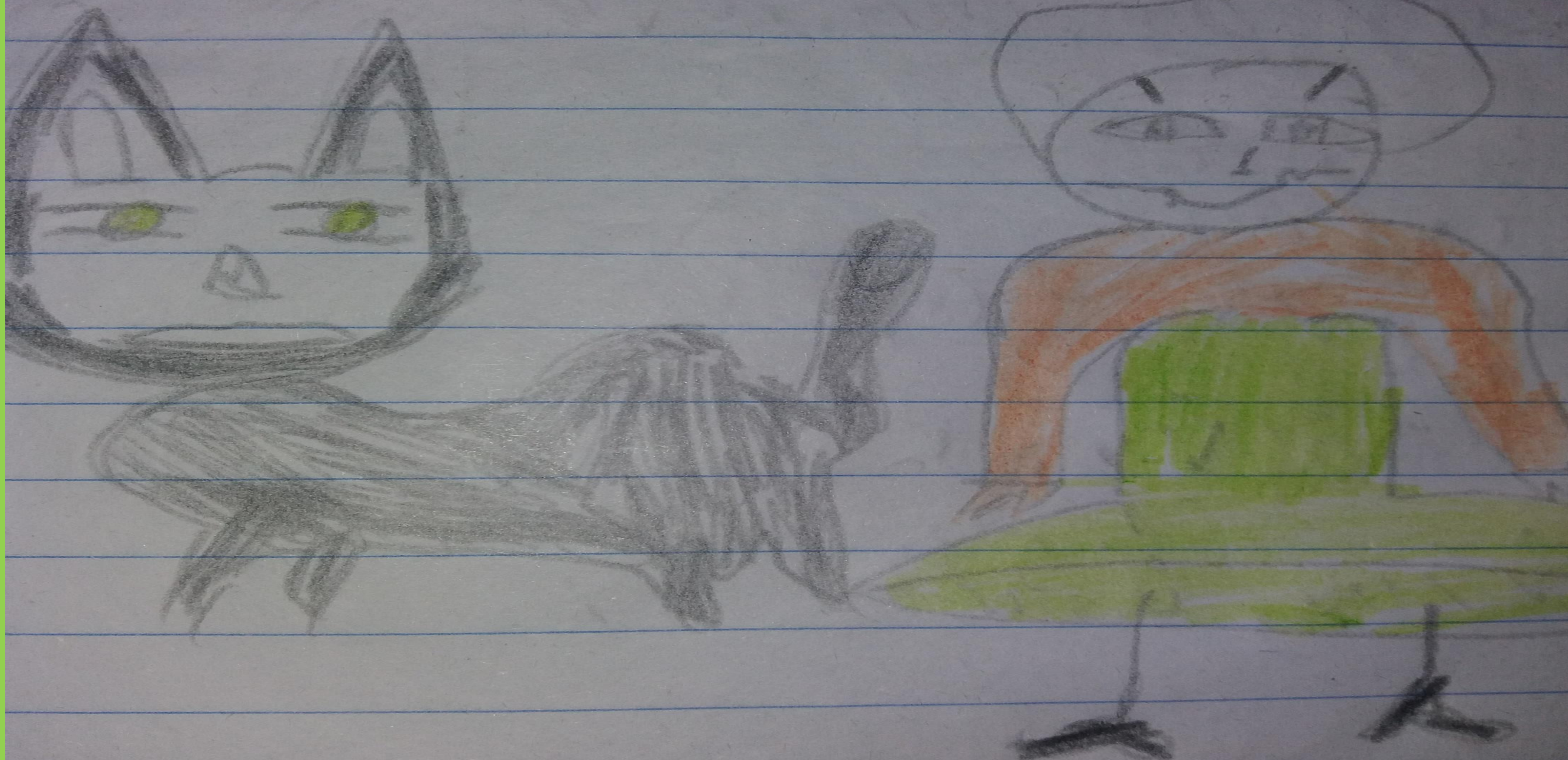

Όλα Δρόσον

**Η κακιά Κοκκινοσκουφίτσα
και ο καλός λύκος**

Νίκος

Η κακιά Κοκκινοσκουφίτσα και ο καλός λύκος

Μια φορά και έναν καιρό ήταν η κακιά Κοκκινοσκουφίτσα και ο καλός ο λύκος. Ο καλός ο λύκος έκανε βόλτες στο δάσος και η κακιά Κοκκινοσκουφίτσα τον παρακολούθησε γιατί είχε έναν σκοπό, να τον παγιδεύσει με μια παχίδα και να τον πουλήσει σε ανθρώπους, που θα τον εκμεταλλευτούν σε πάρκο για να πηχάιναν άνθρωποι να τον βλέπουν. Εκεί στο πάρκο έχει πολλά άγρια ζώα. Η κακιά Κοκκινοσκουφίτσα έβαλε μια παχίδα με κλουβί και μέσα σε αυτό έβαλε κρέας για να το μυρίσει ο λύκος και να μπει στο κλουβί ώστε να παγιδευτεί. Έτσι λοιπόν και έγινε ο λύκος παγιδευμένος. Η Κοκκινοσκουφίτσα τον πουάησε και κατ'αφερέ να βγάλει πολλά

λεφτά. Γινε όπως το ηθελε. Όμως στον δρόμο που ένας φιλόσοφος ήπου μόλις είδε τον λύκο στο κλουβί κάλεσε την αστυνομία αφού βεβαιώθηκε πως θα τον πηχάιναν. Αφού είδε το πάρκο ενημέρωσε σε ποιο πάρκο ήταν. Η αστυνομία πήγε στο μέρος αυτό και ελευθέρωσε τον λύκο. Ο λύκος χαρούμενος όπως ήταν και ελεύθερος στο δάσος άρχισε να ουρλιάζει στην σελήνη απο χαρά. Και έζησε ο λύκος καλά και ημεις καλύτερα.

Νίκος

Η ΜΑΥΡΟΣΚΟΙ.

ΡΙΤΣΑ

ΚΑΙ Ο

ΚΑΛΟΣ ΛΥΚΟΣ

Αποστολία

Η Μαυροσκουφίσα και ο καλός ο λύκος

Μια φορά και έναν καιρό σε ένα σπιτάκι στο δάσος ζούσε η Μαυροσκουφίσα. Ήταν ένα κοριτσάκι που εδούλευε τα ζώακια αλλά πιο πολύ τον καλό λύκο.

Μια μέρα ο λύκος πήγε να μαζεύει λουλούδια στο δάσος. Η Μαυροσκουφίσα όταν είδε τον καλό λύκο να μαζεύει λουλούδια πήγε δίπλα του και τον ενοχλούσε. Τότε ο καλός λύκος την ρώτησε γιατί δε γέρεσαι σωστά; Εκείνη δεν απάντησε και έφυγε!

Ο καλός λύκος συνέχισε να μαζεύει λουλούδια. Μετά από λίγο η μαμά του, είπε: Παιδί μου πήγαινε στη γιαγιά σου λίγα φρούτα ελιόδη είναι άρρωστη. Τότε ο καλός λύκος πήγε να μαζεύει φρούτα για να τα πάει στη γιαγιά του καθώς πήγαινε συνάντησε τη Μαυροσκουφίσα. Ο λύκος ανχώθηκε πολύ μα εκείνη κινε γοργά το λάθος της και δεν το πείραξε. Όταν ο καλός ο λύκος είδε ότι δεν

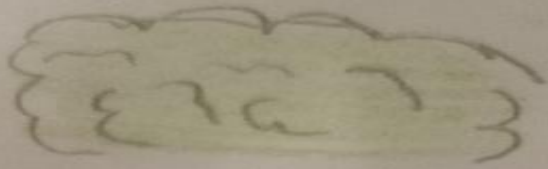
τον πήραξε ξαναείσπε. Η Μαυροσκουφίσα του ζήτησε να δίνουν φίλοι. Ο λύκος και η Μαυροσκουφίσα έγιναν πολύ καλοί φίλοι. Ο λύκος ήταν τόσο ενθουσιασμένος που είχε έναν φίλο που ζήτησε να πάει τα φρούτα στη γιαγιά.

Λοοσολία
Βαρόση.

Η ναυούργα κοκκινόσωκουφίεσα και
το αβγό αυγάκι

Χριστίνα Βασιλειάδη

Τίτλος: Η πανούχα Κομμουνιστικού
και το αθώο Ζουκάνι

Μια φορά κι έναν καιρό, πριν από
πολλά χρόνια, ζούσε ένα μικρό
Ζουκάνι μαζί με την οικογένειά του
στο ματαρσίνο δάσος μακριά από
τους ανθρώπους.

Έξω από το δάσος, κοντά στο να
ποτάκι, υπήρχε ένα μεγάλο, ξύλινο
σκίσι με περιτριγυρισμένο κήπο. Ο
κήπος ήταν γεμάτος από παιχνίδια,
κιβριάκια και βελάκια. Είχε ζούσε ένα
κοριτσάκι που τη φώναζαν Κομμυ-
νιστικού. Γιατί άραγε; Γιατί φόραγε
συνεχώς την κομμουνιστική κόλλα. Οχι,
γιατί ήθελε να τρέξει στη γιαγιά
της που της έδινε φρούτα, αλλά,
γιατί ήθελε να κούφει τον παραφα-
σικό της εαυτό. Η Κομμουνιστικού,
κάθε πρωί, έπαιρνε τάχα το
μαγάλι της για να βαφτίσει
βουβούδια και κουκκένια οίσω

από έναν θάμνο κοντά στο
δάσος, βασανότανε το Ζουκάνι
που έπαιζε χαρούμενο με τα
άλλα ζώα.

Ενα πρωί, ενώ η Κομμουνιστικού
βρισκόταν στο γυμναστήριο
της κίερος, άκουσε τη φωνή
Λουκάνι να φωνάζει προς
το Ζουκάνι:

- Μικρό μου Ζουκάνι, μην αποκα-
κύνεσαι! Υπάρχουν κακοί άνθρω-
ποι, να έχεις τον νου σου!

- Μην ανησυχείς καθά! ανήκει
το Ζουκάνι.

- Μέχρι το ποτάκι θα πάω
να πίνω δροσερό νεράκι! Είπε
με χαρούμενη φωνή.

Ακούγοντας αυτά τα λόγια
η πανούχα Κομμουνιστικού,
σημαφίστηκε ένα παρλιόνο
κόλλο.

- Θα το παρασιώσω ενώ πίνω
νερό! σημάφηκε.

- Θα του προτείνω να έρθει

στον κήπο σου, με τα πολλα
παιχνίδια. Δεν πρόκειται να αρνηθεί
καίμενα μικρό, δεν αέει όκλσα
παιχνίδια! φονολόχρησε.

Πραχράσι, αποδόθηκε το
σχέδιο της. Παροσίασε το αυγάκι
ενώ εμείνο σκυμένο έβινε
νερό.

-Γεια σου μικρό αυγόπουλο! Είπε
με ωραία φωνή.

Το αυγόπουλο τρομαχμένο
της είπε:

-Γεια σου και εμένα κοριτσάκι.

-Βλέπεις το σπίτι μου απεικάζει
με τα πολλα παιχνίδια; Θέλεις να
έρθεις να παίξουμε; Είπα και
εχω βόνη, χωρίς παρέα.

Το αυγάκι θαρραμένο από τα
παιχνίδια, χωρίς δειξερη σκέψη
αποδόθηκε την Κοκκινόσπιτσα.

Στον δρόμο για το σπίτι, η
Κοκκινόσπιτσα, σιγοτραγουδούσε:
Λέπτεχα και αυτό του σκοπό
ένοισα ένα ακόμα φωνταύο

τι και αν έχω άλλα εφτά
ποτέ δε θα είναι αρκετά...

Η τύχη όμως δεν ήταν με
το μέρος της. Ένας κουνηχός
που περνούσε από εκεί
τυχαία, άκουσε αυτό το
μικρό τραγουδί και αποδο-
ήσε το κορίτσι, γιατί δεν
του άρεσε!

Ο κήπος με τα παιχνίδια
κουτσία - παιχνίδια, ήταν
η φωτεινή άδωσαν εφτά
ζώων. Ο κουνηχός, σήκωσε
το όπλο του και χτύπησε
τα κουτσία. Αλ'έσως, βγήκεν
όλα τα φυλακισμένα
φωταίγια

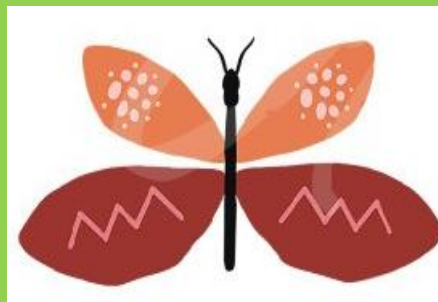
-Μη!! φώναξε η Κοκκινόσπιτσα
φίτσα. Είναι τα παιχνίδια που
είναι η συλλογή σου.

-Δεν σε έχουν βράψει, άστα
ελεύθερα! Είπε ο κουνηχός.
ψάξε να βρεις πράγμα
μούσ φίλους.

Η Κοιμηνοσυβίτσα
άρησε το λουλούδι και τα άλλα
ζώα ελεύθερα. Κατάλαβε το
λάθος της, έβγαλε την
μάλα και έσπυε το πρόσω-
πό της.

Χριστίνα.

Πριν από μερικά χρόνια σε ένα μεγάλο δάσος που ήταν
βόταν από ψηλά πευκά δέντρα για αιχμηρή λίξη
που κρεμασέ εχει έναν τα πρώτα ταβίχες νικ
στην φύση απόκρυβαντος το γέστο καιρό με ένα πο
λυ χαλό κείμα.

Παραλάττα σε ένα κυρίο διντα στο το δάσος
α λειψικοί βρεδαίω σχεδίο για το πως α διαίφω
τους λητός και τα υπόλοιπα για ώστε να επεκτείνω
το χώρο τους καταστρέφοντας οποιοδήποτε είδος
βλαστάνος ήταν στο χώρο τους.

Έτσι με αρχία τη κοκκινοσκουφίτσα του κορη
ένος ανηλυσίου διηγήσου που θα πάρει
τον έργοδικο και το κυρίο σχεδίο για τον
καταστροφή των δάσων ξεκίνησαν προς το
τα εκεί ~~στα~~ Όταν τα για καταλάβω το σχεδίο της
κοκκινοσκουφίτσας αποφασισά να πάρω φα
συία μέτρα. Εφτιαξαν ένα μεγάλο φυτό
γύρω από το δάσος ώστε να το προφυλάξω και
σκαρπιστηκαν γύρω για να κη.

Όταν οι κοκκινοσκουφίτσα και οι χερικοί έ
φτασαν ο Άλλος προσπαθίσε να πησεί γαφι
τους και να προσπαθήσει να βρουν μια λύση
λύση. Οπως ο κοκκινοσκουφίτσα πέρφεινε μέσα

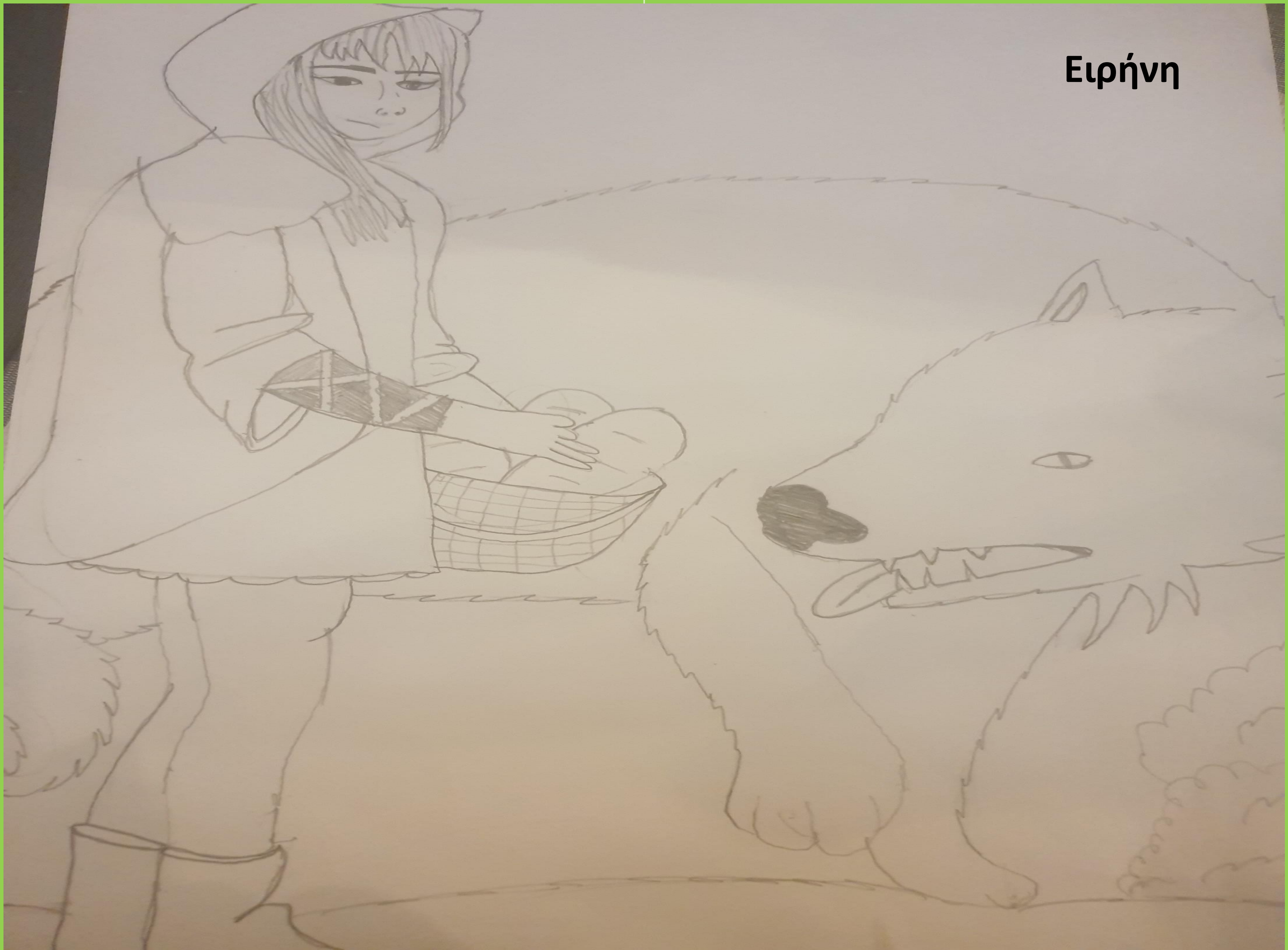
στο αφηκό σχεδίο να καταστρέφει κοσμή των
φύων. Έτσι ξεκίνησε μάχη μεταξύ των κο
αφητών. Οι άνθρωποι νίκησαν τα για και τα
αναγκάσαν να εσπειναθούν στους ανθρώπους με
πονη ως κατοικίδιων ως πέρφεταιγμα με
αποτελέσα να υπηρετάν εις ανάγκες και τα
θεση των ανθρώπων για το κλοκίσε της
γυνί τους

Δημήτρης

Ειρήνη

Μια φορά κι έναν καιρό
ήταν κάποτε ένα δάσος ζούσε
ένας υπέρβουρος λύκος. Αυτός ήταν
τόσο διαφορετικός από τους άλλους,
γιατί του άρεσε να τρώει φρούτα
και λαχανικά!

Καθώς μάζευε τα φρούτα του
βλέπει ένα κοριτσάκι να κάνει
γυμναστική και όταν τον βλέπει
λέει:

- Ααα ένας λύκος!?
- Μην φοβάσαι είμαι χορτοφάγος
- Μου δες ψέματα...
- Μα αν σου έλεγα ψέματα θα
σε είχα ήδη φάει...
- Τότε μπορείς να μου δώσεις κάποιο
φρούτο;
- Ναι γιατί όχι; Ορίσε!
- Ευχαριστώ! Μου δίνεις κι άλλα;
- Όχι! να έρθω σπίτι...

- Γιατί;
- Γιατί πρέπει να μάζεις μόνο
σου...
- Εγώ είμαι κουρασμένη...
- Γιατί τι έκανες όλη την
μέρα...
- Ξεκουράζομαι...
- Κάνε ότι θές, εγώ πάνω να μα-
ζεύω φρούτα
- Ααα! Σκέφτηκα τι θα κάνω... θα του
ρίξω υπνωτικό στις φράουλες!
- Πάνω χορτοφάγα να μάζεψω!
- Λύκε κοίτα τι σου έφερα!
Νόστιμες φράουλες!
- Ααα! Για να δοκιμάσω μία...
- Τότε ο λύκος αποκοιμήθηκε
και το κοριτσάκι δεν το ζαινα
είδε ποτέ καινείς.

Ειρήνη

Μάξιμος

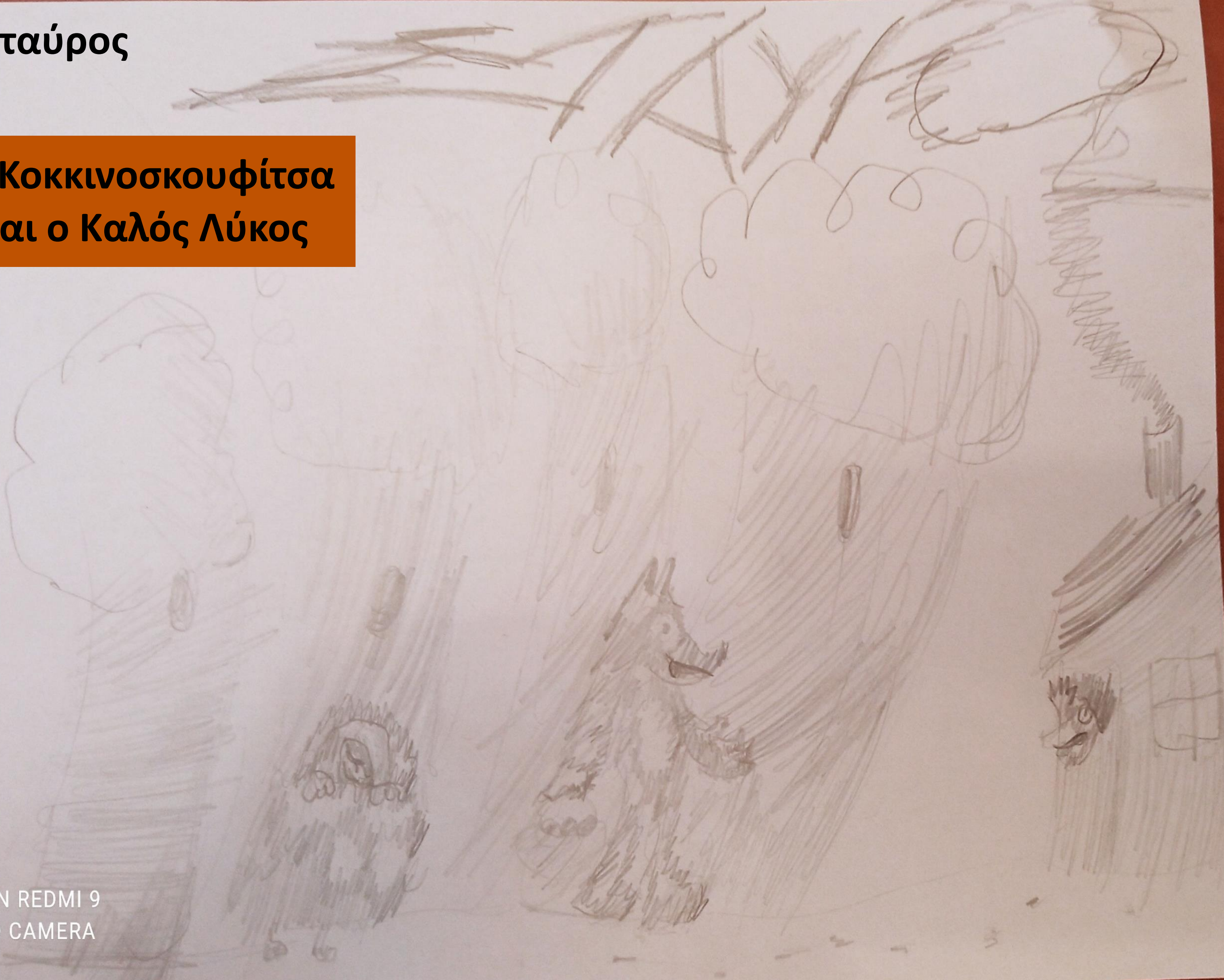
Μια φορά κι έναν καιρό,
σ' ένα μά κρινό δάσος, ζούσε
μια οικογένεια λυκότο μίχρα
λυκάκι ο Ασπροδόντης
θέλησε να πείστην φίλη ήκη
του δάσους να επισκευθεί την
γιαχιά του που είχε εκεί την
φωλιά της η μά μά λυκεία το
συνβούλε να προσέχει τον
κυνήχο κατόκορτσι με το κοκκινά
ρουχα

Σταύρος

Η Κοκκινοσκουφίτσα
και ο Καλός Λύκος

Η Κοκκινοσκουφίτσα και ο Καλός Λύκος

Μια φορά κι έναν καιρό στο δάσος των ζώων ζούσε ένα μικρό λυκάκι που τον έλεγαν Στάϊρο με την οικογένειά του. Μια μέρα το μικρό λυκάκι έπρεπε να πάει φαγητό στην άρρωστη γιαγιά του. Η μαμά του συνέχρηδοποίησε να προσέχει τις παχίδες που βάζουν οι άνθρωποι και τον συμβούλεψε να αλλάξει δρόμο. Μπορούσε μόνο να επισκευτεί τους ανθρώπους με τα πράσινα ρούχα, τους οικοδόχους.

Το λυκάκι ξεκίνησε θυμήθηκε τα λόγια της μαμάς του και άλλαξε δρόμο. Καθώς κάθισε λουλουδάκια πίσω από ένα θάμνο βγήκε ένα κοριτσάκι με κόκκινα ρούχα, την κακιά Κοκκινοσκουφίτσα.

- Γεια σου λυκάκι, τι κάνεις;

- Φύγε από δω Κοκκινοσκουφίτσα! Η μαμά μου, μου είπε να μην σου μιλάω γιατί είσαι κακιά.

- Γιατί το λες αυτό, είμαι καλή!

- Είσαι κακιά γιατί σκοτώνεις τα ζώα του δάσους και κόβεις τα λουλούδια και τα δέντρα μας.

- Εμένα δεν σε περάζω. Όλα τα ζώα είναι φίλοι

μου. Κάνεις λάθος για μένα! Είμαι καλή. Εσύ τι κάνεις εδώ; Είσαι μακριά από το σπίτι σου.

- Δεν μπορώ να σου μιλήσω τώρα, βιάζομαι να πάω φαγητό στην άρρωστη γιαγιά μου.

Η Κοκκινοσκουφίτσα ακουλούθησε το λυκάκι και κίδες έτρεξαν στο σπίτι της γιαγιάς του, κρύφτηκε και περίμενε. Το λυκάκι έδωσε φαγητό στη γιαγιά του και άναψε το τζάκι για να ζεσταθούν. Τότε η Κοκκινοσκουφίτσα ανέβηκε στην σκεπή του σπιτιού και κάλυψε την καπνοδόχο με την κάπα της. Το σπίτι γέμισε καπνούς και το λυκάκι άνοιξε τα παράθυρα και καλούσε σε βοήθεια τρομαγμένο ενώ η Κοκκινοσκουφίτσα χελούσε κρημμένη πίσω από τα δέντρα.

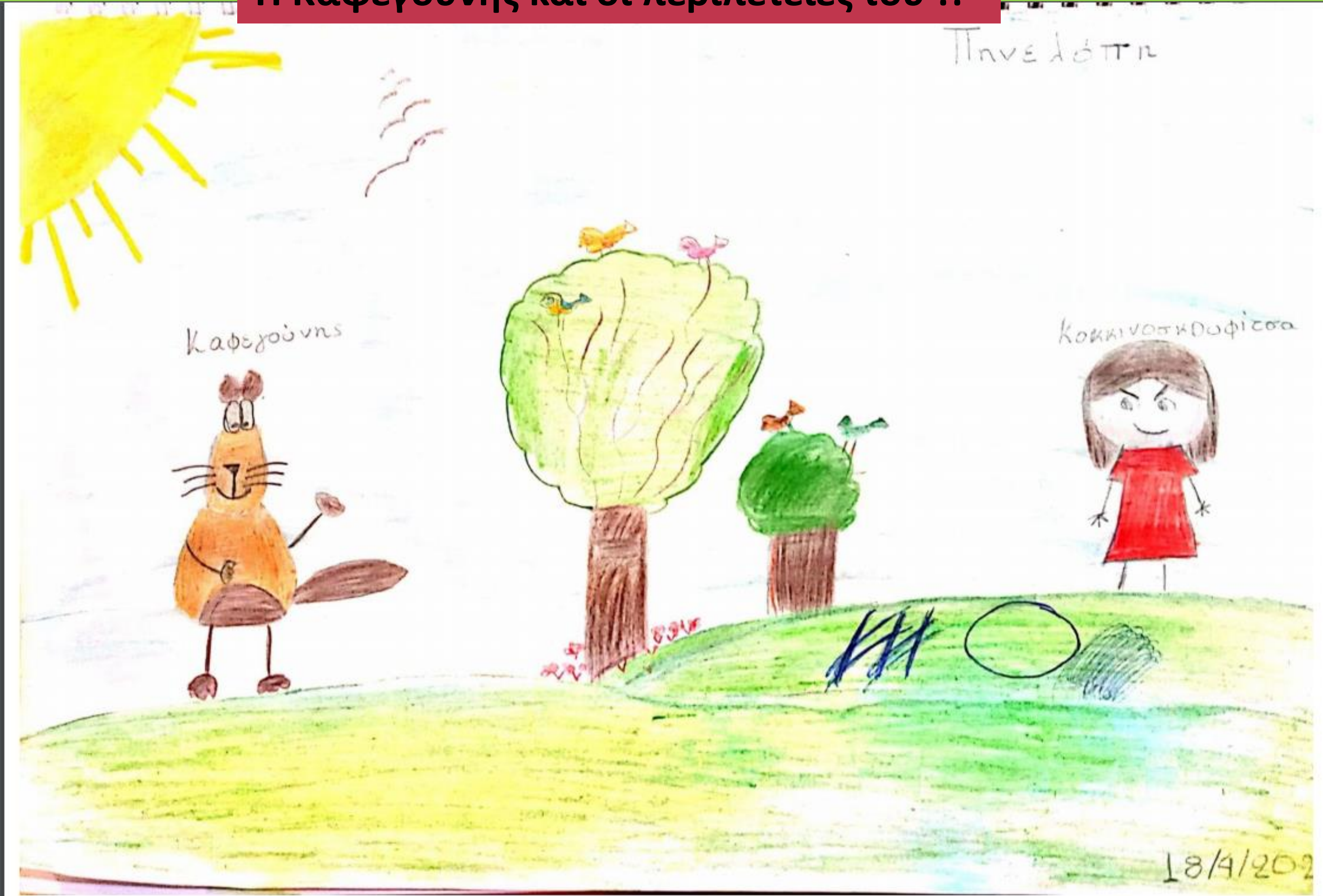
Εκείνη την στιγμή για καλή τους τύχη πέρασε ένας οικοδόχος, κατάλαβε τι είχε γίνει και έπιασε την Κοκκινοσκουφίτσα και της έδωσε πρόστιμο. Μετά έτρεξε στην σκεπή, άνοιξε την καπνοδόχο και το σπίτι καθάρισε από τους καπνούς. Η γιαγιά για να τον ευχαριστήσει τον κέρασε τα φαγητά που είχε φέρει το μικρό λυκάκι. Έτσι έφαγαν όλοι μαζί και ζήσαν αυτού καλά και εμείς καλύτερα.

Στάϊρος Φλώρος ♡

Η Καφεγούνης και οι περιπέτειές του !!

Πηνελόπη

Ο Καφεχούνης και οι περιπέτειές
σου !!

Μια φορά κι έναν καιρό σε μια
πόλη μακρινή ζούσε ένας καλός και
ευγενικός λύκος, που τον έλεγαν
Καφεχούνη, μαζί με τη μητέρα σου.

Κάποια μέρα η μαμά σου, σου λέει:
- Καφεχούνη, πήγαινε στον παππού σου
μερικά φαγητά και φάρμακα. Θα
πρέπει όμως να πας από το δάσος,
όχι από την πόλη, για να μην σπυ-
ναντίσεις την κακιά Κοκκινোসκου-
φίτσα!

- Έντάξει μαμάδα!
Έτσι κι έγινε.

Δυστυχώς όμως η κακιά Κοκ-
κινোসκουφίτσα είχε άλλα σχέδια.
Είχε στήσει μια παχίδα για να
πιάσει τον Καφεχούνη και να τον
σκοτώσει. Είχε σκάψει στο κώ-
μα μια βαθιά τρύπα και την

είχε καλύψει με κλαδιά και φύλλα.
Μετά από ώρες όταν πέρασε από
εκεί ο Καφεχούνης δεν πρόσεξε
και έπεσε μέσα στην παχίδα! Η
Κοκκινোসκουφίτσα που τον είδε να
πέφτει κάρηκε ποδο και έφυγε
χοροπηδώντας για το σπίτι της.

Ο Καφεχούνης φώναζε και
έκλαιγε χωρίς να τον ακούει
κανείς. Κάποια στιγμή πέρασε από
εκεί ένας κυνηγός ο οποίος πλησία-
σε να δει τι συμβαίνει. Παρατή-
ρησε ότι μέσα στην τρύπα
ήταν ένα λυκάκι και το ρώτη-
σε:

- Τι χυρεύεις εσύ εδώ μέσα;

- Πήγαινα στον παππού μου
να σου πώ φαγητό και φάρμα-
κα και η κακιά Κοκκινোসκου-
φίτσα μου έστειλε παχίδα!

- Κάτσε να σε βοηθήσω να
βγεις!

Έτσι ο κυνηγός βοήθησε τον

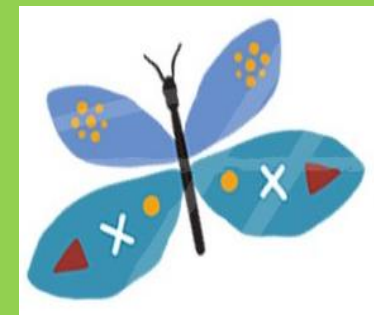
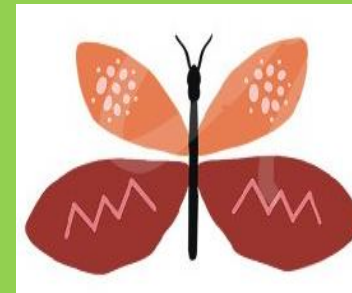
Καφεχούνη να βγει από την
τρύπα.

Στο τέλος ο Καφεχούνης
ευχαρίστησε τον κυνηγό και
κατάφερε τελικά να πάει στον
παππού του που τον περίμενε.
Έτσι έζησαν αυτοί καλά κι
εγείς καλύτερα!!

Μια τσοπορία από την
Πέννη Βιώση 😊

Πανελόνη Γουβιώση ✨

Συγγραφείς - Εικονογράφοι

(Οι μαθητές και οι μαθήτριες της Δ'1 τάξης του Δημοτικού Σχολείου Φυλής 2020-21)

Αγάθη Μπρέμπου

Αφροδίτη Μετάι

Βασίλης Βατσολάκης

Μαρίλια Βεντούρη

Γιάννης Κατσαρέλης

Πέτρος Μυτακίδης

Μαρία Τσίγκου

Βαγγέλης Τοπαλίδης

Όλγα Δρόσου

Νίκος Καμπόλης

Αποστολία Βαρότση

Χριστίνα Βανικιώτη

Δημήτρης Θεοδωράκης

Ειρήνη Χλαχλά

Μάξιμος Μισαηλίδης

Σταύρος Φλώρος

Πηνελόπη Γουβιώτη

Η δασκάλα της τάξης
Κατερίνα Κουρδουκλά